

høj Grad har undret mig at høre Udtalelser fra enkelte Medlemmer her i Salen om, at man allerede nu skulde tage Standpunkt og kun tage Kommissionens Forslag til Forhandlingsbasis. Menes der hermed, at man skal lægge Regeringsforslaget i Skuffen, saa er det unægteligt noget ganske nyt og enestaaende her i dette Ting. Nej, jeg vil hverken lægge det ene eller det andet Forslag bort; jeg kan heller ikke ønske, at Kommissionens Forslag skal lægges til Side. Jeg vil ønske — og det er et oprigtigt Ønske — at begge Forslag maa blive undergivne en nøje og omhyggelig Drøftelse, som formodentlig vil ske i et og samme Udvalg, og at man der vil vise Imødekommen fra alle Sider og trofast arbejde paa at fremme denne Sag. Det er en Reform, der kræves, det er sikkert, det er udtalt saa ofte, og der er et berettiget Krav i saa Henseende. Derfor have alle Pligten til at bidrage deres til at løse dette Spørgsmaal og løse det ikke paa en ensidig Maade, men paa en Maade, som gør Ret og Skel til alle Sider.

Jørgensen: Jeg skylder det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) et Svar paa et Spørgsmaal, som det ærede Medlem i Gaar vistnok ved en Fejltagelse rettede til det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), idet det vistnok var Tanken at rette det til mig. Det ærede Medlem spurgte, hvilket Løfte det var, han skulde have afgivet i 1867, men ikke have opfyldt. Det Løfte, jeg sigtede til, findes i Bemærkningerne til Landkommunalloven af 6te Juli 1867 og lyder saaledes — jeg haaber, at den højtærede Formand tillader mig at læse det lille Stykke op —: „Ministeriet har ikke kunnet billige den nugældende Regel, hvorefter samtlige Bidrag til Amtsrepartitionsfonden alene lignes paa Hartkornet, idet mange af de Udgifter, som afholdes af Fonden, f. Eks. Udgifter i Anledning af Delinkventomkostninger, Sognefogedløn o. desl., Udgifter i Anledning af Læge- og Medicinalvæsenet osv. maa siges lige saa meget at komme de Beboere, der ikke ere Hartkornsbrugere, som disse sidste, til gode, ligesom endog selve det Anliggende, der medfører den betydeligste Udgift for Fonden, Vejvæsenet, ingenlunde kan siges alene at vedrøre Hartkornet. Ministeriet kunde derfor have været tilbøjeligt til at opgive det Forsøg, der i Forslaget er gjort paa at aabne Adgang til, at en Del af Amtskommunebidragene kunde falde Formue og Lejlighed til Last, indtil en almindelig Indkomstskat maatte blive

indført“. Det, der altsaa skete i 1867, var dette, at det ærede 12te kongevalgte Medlem som daværende Indenrigsminister erkendte, for det første, at det var ubilligt, at Hartkornet alene skulde bære alle Omkostningerne ved Amtsinstitutionerne, og dernæst, at vi maatte komme til en amtskommunal Indkomstskat. Det var dette Løfte, som blev givet i 1867, men som ikke blev indfriet, og som det ærede kongevalgte Medlem mig bekendt heller ikke nogensinde har gjort noget Forsøg paa at indfri. Jeg beklager meget, at det ikke er sket, men vil dog sige, at der nu tilbydes sig en Lejlighed, hvor det ærede Medlem kunde gøre Forglemmelsen god igen, nemlig hvis det ærede Medlem vil slutte sig til Folketingskommissionens Forslag, hvorefter de $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten ville blive overførte til Amtsfonden, thi derved vil der blive ydet Hartkornet en betydelig Erstatning for Mangelen af en amtskommunal Indkomstskat.

Neergaard: Angaaende min almindelige Stilling til disse to Serier af Love, som have været omtalte i disse Dage, kan jeg fatte mig i stor Korthed, da jeg i et og alt kan slutte mig til de Udtalelser, der herom ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Frijs) og 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll). Jeg er fuldstændig enig med dem i, at for at naa et Resultat af disse Forhandlinger, er det nødvendigt, at man bruger Kommissionens Forslag som Grundlag for Forhandlingerne, men jeg vil gerne tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger, særlig om Forholdet mellem Kildebeskatning og den af Skattekommissionen foreslaaede Beskatning i Henhold til de Bemærkninger, der ere faldne derom her i Salen. Jeg udtalte nemlig i Samlingen 1898—99 en Beklagelse af, at Landstingets Udvalg den Gang var gaaet bort fra Forsøget paa at opstille et Forslag om Kildebeskatning, og jeg tilføjede den Gang, at, efter at dette Forsøg ikke er gjort, maa vi arbejde paa det Grundlag, som nu foreligger, og dette fastholder jeg. Jeg gaar ud fra, at det vil være umuligt at gaa bort fra det Grundlag, vi have, og som det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) sagde, her ved paa en Maade gaa bort fra det 4 Aars Arbejde, der er gjort her i dette Ting. Men jeg maa dog sige, at det ikke alene er af, om jeg saa maa sige, opportune Grunde, at jeg ikke kan anbefale det høje Ting at stemme for Regeringsforslaget, men det er ogsaa af saglige Grunde. Jeg var altsaa den Gang, det vil sige teoretisk